

Категорія справи № 243/412/20: Цивільні справи (з 01.01.2019); Справи позовного провадження; Справи у спорах, що виникають із правочинів, зокрема договорів (крім категорій 301000000-303000000), з них; купівлі-продажу.

Надіслано судом: 10.06.2020. Зареєстровано: 11.06.2020. Оприлюднено: 12.06.2020.

Дата набрання законної сили: 15.10.2020

Результат оскарження 15.10.2020 Донецький апеляційний суд: залишено рішення без змін

Номер судового провадження: 2/243/843/2020

Єдиний унікальний номер №243/412/20

Номер провадження №2/243/843/2020

Р І Ш Е Н Н Я

І м е н е м   У к р а ї н и

05 червня 2020 року

м. Слов`янськ

Слов`янський міськрайонний суд Донецької області в складі:

головуючого - судді Дюміної Н.О.,

при секретарі - Прилуцькій А.В.,

розглянувши у відкритому судовому засіданні в порядку загального позовного провадження в залі суду м. Слов`янська цивільну справу за позовом Товариства з обмеженою відповідальністю Вебель Ройял Г СЛ до ОСОБА_1 про відшкодування збитків у вигляді упущеної вигоди, -

В С Т А Н О В И В:

17 січня 2020 року до Слов`янського міськрайонного суду Донецької області надійшла цивільна справа за позовом Товариства з обмеженою відповідальністю Вебель Ройял Г СЛ до ОСОБА_1 про відшкодування збитків у вигляді упущеної вигоди. Позивач мотивує свої вимоги тим, що Компанія ВЕБЕЛЬ РОЙЯЛ Г СЛ (VEBELLE ROYAL G SL) є юридичною особою, зареєстрованою в Іспанії, та здійснює свою діяльність на території вказаної держави.

Видами і цілями здійснення діяльності позивача є купівля та продаж, благоустрій земель, консультаційна діяльність на ринку нерухомості Іспанії, оренда нерухомості, надання послуг з обслуговування та ремонту нерухомості, розпорядження та керування будь-якими об`єктами -нерухомості. Основним видом діяльності позивача є керування та розпорядження нерухомим майном.

Директором позивача є громадянин Іспанії ОСОБА_2 .

Позивачу на праві власності належить квартира, яка знаходиться за адресою: АДРЕСА_1 , кадастровий номер 5429603UF6552N0029GO, корисною площею 28,74 кв.м.

Вказану квартиру позивач мав намір продати, для чого вона була виставлена на продаж шляхом розміщення відповідної об`яви в мережі інтернет.

4 вересня 2019 року до директора Позивача звернулася приватна особа - громадянка Російської Федерації ОСОБА_3 з приводу квартири, яка виставлена на продаж.

За допомогою електронної пошти директор компанії ВЕБЕЛЬ РОЙЯЛ Г СЛ та вищеназаною особою (покупцем квартири) були проведені переговори щодо якісних характеристик квартири та жилого комплексу, в жому вона розташована, умов продажу тощо.

23 вересня 2019 року між ОСОБА_2 як директором, який діє від імені та в якості представника комерційного підприємства ВЕБЕЛЬ РОЙЯЛ Г СЛ (VEBELLE ROYAL G SL) - позивача, та громадянкою Російської Федерації ОСОБА_3 (покупець квартири), був укладений Договір задатку.

За вказаним договором, позивач, будучи власником квартири, яка вільна від будь-яких обтяжень, які б перешкодили її продажу, заінтересований в її продажу з метою отримання прибутку, та покупець квартири, будучи заінтересованою в її покупці, визначили ціну квартири з метою продажу в 70 000 євро.

Покупець була зобов'язана сплатити позивачу суму в 2000 євро в якості гарантійної застави на придбання квартири, протягом 10 робочих днів з дати укладання Договору задатку на банківський рахунок позивача, реквізити якого були також зазначені в цьому договорі.

За умовами Договору задатку, сума задатку 2000 євро зараховується в рахунок передоплати вартості квартири.

Залишок суми 68000 євро повинен бути сплачений покупцем квартири позивачу на момент підписання публічного акту купівлі-продажу шляхом перерахування на банківський рахунок позивача.

Також Договором задатку було передбачено, що підписання публічного акту купівлі-продажу повинно відбутися протягом 90 днів з дати підписання цього договору (23.09.2019 року + 90 днів) у нотаріальній конторі міста Малага, обраній покупцем.

Сторони Договору задатку також визначили порядок та можливість перенесення дати укладання публічного акту купівлі-продажу, питання несення спільних витрат, пов'язаних з укладання угоди купівлі-продажу квартири.

25 вересня 2019 року ОСОБА_3 на користь позивача було сплачено задаток в обумовленій в Договорі задатку сумі 2000 євро.

22 жовтня 2019 року до директора позивача ОСОБА_2 звернувся покупець квартири - ОСОБА_3. шляхом направлення листа електронною поштою, в якому зазначала, що шукала в мережі інтернет інформацію про компанію позивача, деяка з якої полягає в тому, що засновник компанії - ОСОБА_1 є колишньою дружиною "голови українського господарського суду" (зміст повідомлення без зміни стилістики автора), і що компанія та її активи пов'язані з корупцією та відмиванням грошей.

Покупець квартири в своєму листі також зазначала одне із джерел подібної інформації, а саме сайт за адресою в мережі інтернет ІНФОРМАЦІЯ_1.

Також покупець квартири запевнила, що всі сайти, які містили інформацію про компанію ВЕБЕЛЬ РОЙЯЛ Г СЛ (VEBELLE ROYAL G SL), які вона передивилася, містили інформацію про те, що компанія, заснована відповідачем, пов'язана з корупцією.

ОСОБА_3. в цьому ж листі від 22.10.2019 року повідомила, що вона як законотрухняний громадянин, не хоче бути пов'язаною з подібними правами та угодами і просила повернути сплачений гарантійний завдаток.

24 жовтня 2019 року Директор позивача ОСОБА_2 письмово завірив покупця, що вказана інформація раніше компанії не була відома, а люди, згадані в її листі, зокрема, ОСОБА_1, на даний момент до компанії не має жодного відношення.

Попри це, покупець в листі від 24.10.2019 року повідомила про незмінність своєї позиції і просила повернути завдаток в повному обсязі.

21.11.2019 року позивач, не бажаючи ініціювання з боку покупця квартири судових спорів проти нього, був вимушений повернути завдаток в повному обсязі шляхом безготівкового перерахування суми в 2000 євро на банківський рахунок ОСОБА_3 .

Позивач вважає, що йому відповідачем завдані збитки в сумі 70000 євро, у розумінні ст. 22 ЦК України.

З огляду на викладене, просить суд стягнути з відповідача на його користь збитки у вигляді упущеної вигоди в сумі 70 000,00 євро та судові витрати у розмірі 27 140,00 грн.

Позивач та Представник позивача в судові засідання не з'явилися, про час, дату та місце розгляду справи були повідомлені належним чином, надали суду заяву про розгляд справи за їх відсутності, наполягали на задоволенні позовних вимог.

Відповідач ОСОБА_1. у судові засідання не з'явилася, про час, дату та місце розгляду справи була повідомлена належним чином, надіслала на адресу суду заяву з проханням розгляд справи проводити за її відсутністю. Проти задоволення позовних вимог заперечує.

Представник відповідача ОСОБА_4 , в судові засідання не з'явився, про дату та час розгляду справи був повідомлений належним чином, надіслав на адресу суду заяву з проханням розгляд справи проводити за його відсутністю. Проти задоволення позовних вимог заперечує посиляючись на доводи викладені у відзиві на позовну заяву, яку було надіслано до суду.

За ст.13 ЦПК України, суд розглядає справи не інакше як за зверненням особи, поданим відповідно до цього Кодексу, в межах заявлених нею вимог і на підставі доказів, поданих учасниками справи або витребуваних судом у передбачених цим Кодексом випадках.

Відповідно до ст.12 ЦПК України, цивільне судочинство здійснюється на засадах змагальності сторін. Учасники справи мають рівні права щодо здійснення всіх процесуальних прав та обов'язків, передбачених законом. Кожна сторона повинна довести обставини, які мають значення для справи і на які вона посиляється як на підставу своїх вимог або заперечень, крім випадків, встановлених цим Кодексом.

Вибір громадянами способу захисту своїх прав і свобод від порушень та протиправних посягань гарантовано ч.4 ст. 55, ст. 124 Конституції України, відповідно до якої кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань та закріплено статтями 7, 12 Загальної декларації про права людини, ст. 13 Конвенції про захист прав і основних свобод людини, що згідно зі статтею 9 Конституції України є складовою національного законодавства.

Згідно ч. 1 ст. 15 ЦК України кожна особа має право на захист свого цивільного права у разі його порушення, невизнання або оспорювання.

На підставі ч. 1 ст. 16 ЦК України кожна особа має право звернутися до суду за захистом свого особистого немайнового або майнового права та інтересу.

Згідно ч.1,7 ст.81 ЦПК України, кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посиляється як на підставу своїх вимог або заперечень, крім випадків, встановлених цим Кодексом. Суд не може збирати докази, що стосуються предмета спору, з власної ініціативи.

Суд, з'ясувавши обставини по справі та перевіrivши їх наданими доказами, вважає, що позовні вимоги не підлягають задоволенню з наступних підстав.

У судовому засіданні встановлено, що позивач є іноземним підприємством, зареєстрованим в Іспанії.

Відповідно до Виписки з торгового реєстру Малаги від 27.03.2019 року, встановлено, що єдиним керуючим компанії ВЕБЕЛЬ РОЙЯЛ Г СЛ (VEBELLE ROYAL G SL) є ОСОБА_5, юридична адреса: пр.Карлота Алесандрі 43 будівля каріуела Пелес. Квартира 202 Торремолінос 29620 Малага. Цілі діяльності: купівля, продаж та благоустрій сільських та міських земель. Будівництво та спорудження будь-яких будівель. Посередницькі та консалтингові послуги на ринку нерухомості та послуг для юридичних та фізичних осіб. Оренда нерухомості. Надання послуг з ремонту та обслуговування нерухомості, розпорядження та керування будь-якими об'єктами нерухомості. Основний вид діяльності СНАЕ (Національний класифікатор видів економічної діяльності): 68.32. «Керування та розпорядження нерухомим майном». Другорядні види діяльності: СНАЕ 68.10: Купівля- продаж об'єктів нерухомості. СНАЕ 68.20. Оренда об'єктів нерухомості. СНАЕ 41.10. Маркетинг нерухомості.

Позивачу на праві власності належить квартира адресою: АДРЕСА_1, кадастровий номер 5429603ИР6552К002900, площею 28,74 кв.м. Це підтверджується даними Витягу про реєстрацію права власності на нерухоме майно від 20.12.2018 року з реєстру права власності міста Малага №3, копія якого долучена до позовної заяви.

До позовної заяви додано переписку позивача з громадянкою Російської Федерації ОСОБА_3 щодо купівлі-продажу нерухомого майна яке належить позивачу на праві власності.

За результатами цих переговорів між позивачем та ОСОБА_3 був укладений Договір завдатку від 23.09.2019 року. Цим договором позивач та ОСОБА_3 визначили ціну квартири в 70000 євро. Покупець була зобов'язана сплатити позивачу суму в 2000 євро в якості гарантійної застави на придбання квартири, протягом 10 робочих днів з дати укладання Договору на рахунок позивача. Крім того сторони договору завдатку визначили, що підписання публічного акту купівлі-продажу повинно відбутися протягом 90 днів з дати підписання цього договору у нотаріальній конторі міста Малага. На виконання договору завдатку покупець сплатила завдаток в сумі 2000 євро на банківський рахунок позивача. Ці обставини підтверджуються копію договору завдатку від 23 вересня 2019 року, роздруковками листування між керівником Позивача та покупцем, копією виписки по банківському рахунку Позивача, доданими до позовної заяви.

Згодом (22 жовтня 2019 року) покупець звернувся до позивача, направивши на адресу його електронної пошти листа, в якому зазначила, що вона шукала в мережі інтернет інформацію про Позивача, деяка з якої полягає в тому, що засновник компанії - ТЗФ є колишньою дружиною голови українського господарського суду, і що компанія та її активи пов'язані з корупцією та відмиванням грошей. Одним із джерел вказаної інформації покупець зазначила сайт ІНФОРМАЦІЯ_1. Також покупець вимагала повернути їй сплачений завдаток.

Досліджуючи зміст листування між керівником позивача та ОСОБА_3, суд встановив, що директор позивача 24 жовтня 2019 року, направляючи листа на адресу електронної пошти покупця, вказав останній, що ОСОБА_1. на даний момент до компанії не має жодного відношення.

Втім, в своєму листі від 24 жовтня 2019 року покупець повторно просила повернути сплачений нею завдаток.

21 листопаду 2019 року позивач повернув завдаток покупцю, перерахувавши 2000 євро на рахунок останньої.

Відповідно до статті 81 ЦПК України кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається, як на підставу своїх вимог або заперечень, крім випадків, встановлених цим Кодексом.

Позивачем не зазначено, яке його право порушене Відповідачем, в чому виражалася протиправність поведінки останньої, та який покладений на неї обов'язок Відповідач не виконала.

Наявні в справі письмові матеріали не дають можливості дійти до висновку про порушення відповідачем права позивача та вчинення нею щодо останнього протиправної поведінки у формі дії чи бездіяльності.

Судом встановлено, що відповідно до копії свідоцтва про розірвання шлюбу серії НОМЕР_1 шлюб між ОСОБА_6 та ОСОБА_1 розірвано 16 серпня 2005 року.

Як зазначено відповідачем у своєму відзиві, що її колишній чоловік ОСОБА_6 працював на посаді Голови Вищого господарського суду України з 2010 року по 2014 роки.

За результатами дослідження сайту у мережі Інтернет за адресою ІНФОРМАЦІЯ_1, суд погоджується з доводами представника відповідача відносно того, що сама по собі інформація, розміщена громадською організацією (яка не виконує правоохоронні функції, не наділена правами та повноваженнями з визнання особи винною у вчиненні того чи іншого правопорушення) на своєму сайті, не може бути єдиним та достатнім джерелом для того, щоб вважати особу такою, що вчинила правопорушення, в тому числі корупційне.

Відповідно до статті 62 Конституції України, особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду. Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину.

Відповідальність за вчинення злочинів та адміністративних правопорушень, а також порядок притягнення до відповідальності за такі злочини та правопорушення передбачені Кримінальним кодексом України та Кримінальним процесуальним кодексом України, а також Кодексом України про адміністративні правопорушення.

Факти вчинення крадіжок, привласнення, корупційних правопорушень можуть бути встановлені виключно вироком суду або судовим рішенням у справі про адміністративне правопорушення, які набрали законної сили.

У частинах 1, 2, 5 ст.17 КПК України зазначено, що особа вважається невинуватою у вчиненні кримінального правопорушення і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено у порядку, передбаченому цим Кодексом, і встановлено обвинувальним вироком суду, що набрав законної сили. Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні кримінального правопорушення і має бути виправданим, якщо сторона обвинувачення не доведе винуватість особи поза розумним сумнівом. Поводження з особою, вина якої у вчиненні кримінального правопорушення не встановлена обвинувальним вироком суду, що набрав законної сили, має відповідати поведженню з невинуватою особою.

Відповідно до частини 2 статті 78 Цивільного процесуального кодексу України, обставини справи, які за законом мають бути підтверджені певними засобами доказування, не можуть підтверджуватися іншими засобами доказування.

Зважаючи на вимоги статті 78 Цивільного процесуального кодексу України в системному зв'язку із статтею 62 Конституції України, доказом фактів вчинення злочину (крадіжки, привласнення, корупційні дії) може бути виключно судовий акт (рішення або вирок), яким такі факти встановлені, жодний інший доказ не доводить вчинення злочину.

Згідно зі ст. 17 Закону України "Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини" суди при розгляді справ застосовують Конвенцію про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року та практику Європейського суду з прав людини як джерело права.

Стаття 6 вищевказаної Конвенції визначає, що кожен, кого обвинувачено у вчиненні кримінального правопорушення, вважається невинуватим доти, доки його вину не буде доведено в законному порядку.

Відповідно до довідки серії АА №0868088 від 12 березня 2020 року, встановлено, що ОСОБА_1. до кримінальної відповідальності не притягувалася, не знятої чи не погашеної судимості не має, в розшуку не перебуває.

Крім того суд бере до уваги лист Національного агентства з питань запобігання корупції від 10 березня 2020 року №20-21/8749/20, де зазначено, що станом на 10 березня 2020 року рішень судів, повідомлень, звернень або іншої інформації щодо вчинення ОСОБА_1 корупційного або пов'язаного з корупцією правопорушення до Національного агентства не надходило. Також зазначено, що станом на 10 березня 2020 року уповноваженими особами Національного агентства протоколи про адміністративні правопорушення, віднесені законом до компетенції Національного агентства, стосовно Відповідача не склалися. Крім того, зазначено, що на офіційному веб-сайті Національного агентства розміщено безоплатний цілодобовий доступ до Єдиного державного реєстру осіб, які вчинили корупційні або пов'язані з корупцією правопорушення, та результатів, що відповідають запиту щодо Відповідача у відкритій частині реєстру не знайдено.

Таким чином наявними в матеріалах справи доказами підтверджується, що ОСОБА_1. до кримінальної відповідальності не притягується, не знятої чи не погашеної судимості не має, в розшуку не перебуває, станом на 10 березня 2020 року до Національного агентства з питань запобігання корупції рішень судів, повідомлень, звернень або іншої інформації щодо вчинення Відповідачем корупційного або пов'язаного з корупцією правопорушення не надходило, а уповноваженими особами Національного агентства протоколи про адміністративні правопорушення відносно Відповідача не склалися.

Відповідачем не надано суду вироків, судових рішень чи рішень іншого компетентного органу державної влади про встановлення фактів вчинення ОСОБА_1 будь-яких злочинів чи адміністративних правопорушень.

Відповідно до п.2 ч.2 ст.22 Цивільного кодексу України упущеною вигодою є доходи, які особа могла б реально одержати за звичайних обставин, якби її право не було порушене.

У свої висновках, викладених в постановках, прийнятих за результатами розгляду справ із підстав, передбачених пунктами 1, 2, 4 ч. 1 ст. 355 ЦПК України, за I півріччя 2016 року, Верховний Суд України вказав, що поняття "збитки" передбачає й упущену вигоду, під якою розуміються доходи, які особа могла б реально одержати за звичайних обставин, якби її право не було порушено.

Верховний Суд в Постанові від 21 листопада 2018 року у справі № 672/778/16-ц вказав, що відшкодування збитків є однією із форм або заходів цивільно-правової відповідальності, яка вважається загальною або універсальною саме в силу правил статті 22 ЦК України, оскільки частиною першою визначено, що особа, якій завдано збитків у результаті порушення її цивільного права, має право на їх відшкодування. Тобто порушення цивільного права, яке потягнуло за собою завдання особі майнових збитків, саме по собі є основною підставою для їх відшкодування.

Крім того, Верховним Судом вказано, що кредитор, який вимагає відшкодування збитків, має довести неправомірність поведінки особи; наявність шкоди; причинний зв'язок між протиправною поведінкою та шкодою (що є обов'язковою умовою відповідальності та виражається в тому, що шкода має виступати об'єктивним наслідком поведінки завдавача шкоди); вину завдавача шкоди.

Також Верховний Суд вказав, що позивач повинен довести, що він міг і повинен був отримати визначені доходи, і тільки неправомірні дії відповідача стали єдиною і достатньою причиною, яка позбавила його можливості отримати прибуток.

Аналогічна правова позиція висловлена висловлена Верховним Судом України в постанові № 6-237цс16 від 18 травня 2016 року.

Також в Постанові від 03 серпня 2018 року (справа № 923/700/17) Верховний Суд вказав, що відшкодування збитків є видом цивільно-правової відповідальності, для застосування якої потрібна наявність усіх елементів складу цивільного правопорушення, а саме: протиправної поведінки, дії чи бездіяльності, негативного результату такої поведінки (збитків), причинного зв'язку між протиправною поведінкою та збитками, вини правопорушника. За відсутності хоча б одного із цих елементів цивільно-правова відповідальність не настає.

Отже, відшкодування збитків може бути покладено на відповідача лише за наявності передбачених законом умов, сукупність яких утворює склад правопорушення, яке є підставою для цивільно-правової відповідальності. При цьому на позивача покладається обов'язок довести наявність збитків, протиправність поведінки заподіювача збитків та причинний зв'язок такої поведінки із заподіяними збитками. Вимагаючи відшкодування збитків у виді упущеної вигоди, особа повинна довести, що за звичайних обставин вона мала реальні підстави розраховувати на одержання певного доходу. При цьому важливим елементом доказування наявності неодержаних доходів (упущеної вигоди) є встановлення причинного зв'язку між протиправною поведінкою боржника та збитками потерпілої особи. Слід довести, що протиправна поведінка, дія чи бездіяльність заподіювача є причиною, а збитки, які виникли у потерпілої особи - наслідком такої протиправної поведінки.

Враховуючи зазначені вище положення Цивільного кодексу України і висновки Верховного Суду, суд вважає, що Позивач мав довести не тільки наявність збитків, але й протиправність поведінки Відповідача, порушення його діями або бездіяльністю права Позивача, причинний зв'язок такої протиправної поведінки із заподіяними збитками у вигляді упущеної вигоди.

З урахуванням зазначеного саме на позивача покладено обов'язок доказування, що він міг і повинен був отримати визначені ним доходи, і тільки неправомірні дії відповідача стали єдиною і достатньою причиною, яка позбавила його можливості отримати прибуток.

Аналогічна правова позиція викладена у постанові Верховного Суду України від 18.05.2016 року в справі № 6-237цс16, а також у постанові Великої Палати Верховного Суду від 30.05.2018 року в справі № 750/8676/15-ц (провадження № 14-79цс18).

Таким чином належних, допустимих та достовірних доказів спричинення збитків майну, та в чому полягали такі збитки, а також винних дій відповідача, позивач не надав.

З огляду на викладене суд приходять до висновку про недоведеність позовних вимог ТОВ ВЕБЕЛЬ РОЙЯЛ Г СЛ (VEBELLE ROYAL G SL), оскільки судом не встановлено, а позивачем не доведено наявності протиправних дій відповідача та завдання ним шкоди; не доведено наявності причинного зв'язку між поведінкою відповідача та настанням шкоди; вини завдавача шкоди.

Відповідно до ст. 1192 ЦК України, з урахуванням обставин справи суд за вибором потерпілого може зобов'язати особу, яка завдала шкоди майну, відшкодувати її в натурі (передати річ того ж роду і такої ж якості, полагодити пошкоджену річ тощо) або відшкодувати завдані збитки у повному обсязі.

Розмір збитків, що підлягають відшкодуванню потерпілому, визначається відповідно до реальної вартості втраченого майна на момент розгляду справи або виконання робіт, необхідних для відновлення пошкодженої речі.

На основі повно та всебічно з'ясованих обставин, на які посилаються сторони, як на підставу своїх вимог та заперечень підтверджених доказами, перевірених у судовому засіданні, оцінивши їх належність, допустимість, а також достатність, взаємозв'язок у їх сукупності, встановивши правовідносини, які впливають із встановлених обставин та правові норми, які підлягають застосуванню до цих правовідносин, з огляду на те, що цивільне судочинство не може ґрунтуватись на припущеннях, суд приходять до висновку про відмову у задоволенні позову ТОВ ВЕБЕЛЬ РОЙЯЛ Г СЛ (VEBELLE ROYAL G SL), заявленого саме з досліджених його підстав та предмету.

Керуючись ст. ст. 11, 15-16, 22, 1166 ЦК України, ст.ст. 2, 3-13, 27, 43, 49, 76, 81-83, 89, 95, 133, 141, 223, 247, 258-259, 263-265, 268, 354 ЦПК України суд, -

В И Р І Ш И В:

У задоволенні позову Товариства з обмеженою відповідальністю Вебель Ройял Г СЛ до ОСОБА_1 про відшкодування збитків у вигляді упущеної вигоди - відмовити.

На рішення суду позивачем може бути подана апеляційна скарга до суду апеляційної інстанції через суд першої інстанції протягом тридцяти днів з дня його проголошення.

Учасники справи, а також особи, які не брали участі у справі, якщо суд вирішив питання про їхні права, свободи, інтереси та (або) обов'язки, мають право оскаржити в апеляційному порядку рішення суду першої інстанції повністю або частково.

Строк на апеляційне оскарження може бути також поновлений в разі пропуску з інших поважних причин, крім випадків, зазначених у частині другій статті 358 цього Кодексу.

Відповідно до п. 3 Розділу XII «Прикінцеві положення» Цивільного процесуального кодексу України в редакції Закону України від 30.03.2020 № 540-IX, під час дії карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України з метою запобігання поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19), строк на апеляційне оскарження продовжуються на строк дії такого карантину.

Суддя Слов`янського

міськрайонного суду

Донецької області

Н.О.Дюміна